

EIR o Londonu: Londonska Brutalna* Basna

13 Jan 2008

<http://www.larouchepac.com/news/2008/01/13/eir-london-londons-brutish-fairy-tale.html>

*Opaska: Igra riječi britanski/brutalni, gdje se riječ 'brutalni' razlikuje od 'britanski' samo u jednom slovu –British/Brutish

Lyndon LaRouche
11. siječnja 2008.

Naša Mary Burdman predala je izvještaj o sadašnjem viđenju iz Londona. Sadržaj samog tog izvještaja, posebice u usporedbi s brutalnim napadom bivšeg Premijera Blaira u ožujku 2004. na Vestfalski mirovni ugovor¹, dobar je odraz kvalitete izvještaja koji se zadnjih tjedana popularno šire odtamo. Problem kojeg svaki izvještaj ovisan o britanskom objavljivanju mora trpjeti je to što gotovo sve što se tamo zadnjih dana javno govori i piše, uključujući i izjave iz obično vodećih londonskih izvora, predstavlja laž u ovom ili onom obliku. Pogledajte odlomak u članku Mary Burdman kao oslik toga. Isječci uzeti iz njenih probranih dijelova spektakla iz londonskih izvora, dodani su ovdje samo kao oslik potrebe za podnošljivo opširno, terapeutsko pouzdanje u suprotne činjenice, koje bacaju na stranu britanska tumačenja i ukazuju na povijesno smještenu, kliničku stvarnost koja se krije iza britanske—ili bolje rečeno brutalne—krinke.

Istina o sadašnjem nasrtu opće krize raspada postojećeg svjetskog monetarno financijskog sustava ne može se pravo shvatiti a niti lijek za tu krizu pronaći, ako ne svratimo svoju pozornost s očitog svjetskog središta postojeće svjetske financijske krize, s londonske sporedne predstave koju za divno čudo nazivaju Britanskom vladom, na stvarni, globalni financijski sustav koji upravlja svijetom, uključujući i Londonom, sve više nakon što je američka Nixonova vlada srušila Bretton Woodski monetarni sustav 15. – 16. kolovoza 1971.

Ljudi, uključujući nažalost većinu pojedinaca na relativno visokim političkim položajima u

našem SAD-u i mnogim sadašnjim vodećim nacijama, koji ne prihvaćaju ovo što sam upravo rekao, nastavljaju se time očitovati kao ljudi s nedostatkom svake kompetentnosti u procjenjivanju sadašnjih vrtloga krize svjetskog financijskog raspada. Takvu njihovu manjkavost trebamo propisno raspoznati kao odliku koju nalazimo u svakoj pravoj Klasičnoj tragediji, na pozornici, ili u današnjem Senatu SADA ili iz usta Glasnogovornika Kongresa. Takvi bijedni ljudi nemaju stvarnog shvaćanja o čemu se radi glede sadašnjeg nasrta svjetske krize. Takvo ponašanje u zadnje je vrijeme dalo veoma lošu reputaciju samom izrazu „visoki krugovi“.

Na primjer, ima onih u Londonu i drugdje, što se može vidjeti iz probranih činjenica predstavljenih u izvještaju Mary Burdman, koji sami sebe zavaravaju, da se javno objavljene pojave u političko-gospodarskoj krizi Ujedinjenog Kraljevstva ustvari odnose na stvarnost britanske politike. Ustvari, kriza ima vrlo malo dodira s utiranjem staze kojom će se lavina krize sručiti i nanijeti udar unutar britanskog političkog sustava, no sama politika britanskog političkog sustava stigla je na metu daleko van dosega bilo kakvog samoodređujućeg mogućeg izlječenja u repertoaru samog političkog sustava. Stoga, rezidualna funkcija preostala u djelokrugu britanskog političkog sustava bila je upriličiti sitne zabave u svrhu odvratanja pozornosti, pričati bajke ili tračeve, trateći sate sve dok ekonomska verzija poslovične „Smrti s

---

¹ Vidi članak, EIR, 18. siječnja 2008., str. 13

kosom u ruci“ ne stigne, kao avet na pr. u ulozi koju je veoma proročki glumio Raymond Massey u drami **Things to Come** [Ono što dolazi] zakletog britanskog fašiste H.G. Wellsa—rani kraj daljnjeg postojanja samog sadašnjeg britanskog političkog sustava.

Britanski politički sustav stigao je do točke daleko van dosega svakog mogućeg izlječenja djelovanjem unutar samog sustava. Basne kao rad zakletog faiste H.G. Wellsa "Ono što dolazi" samo trate vrijeme do dolaska poslovične „Smrti s kosom u ruci“. Na slici: Raymond Massey u sceni iz filma.

Prava priroda krize same Britanije je ta što je britanski politički sustav, iako uspješno izopačivši i gotovo uništivši samo postojanje SADa nakon umorstva Predsjednika Johna F. Kennedyja, i razvidnije nakon 1968., nije ništa inače učinio u spriječavanju nestanka samog britanskog političkog sustava u nepovrat, istog ranog dana kad se vlada SADa možda raspadne, dana kad će se većina ostatka svijeta strmoglaviti u pakao lančane reakcije pokrenute uzajamnim slomom dviju vodećih svjetskih sila engleskog govornog područja. Svaki priznati britanski Samson jednostavno bi srušio toliko stupova postojećeg svjetskog sustava koliko treba da bi samog sebe pokopao pod ruševinama.

Prema tome britanski sustav ili bolje rečeno "brutalni" sustav, kao Shakespeareov **Macbeth**, **Lear**, **Hamlet**, **Richard III** i **Julije Cezar** prije njega, ustvari je istinska tragedija, u kojoj bolest izražena baš tadašnjom kulturom i vjerovanjima podanika i njenih ustanova, prouzrokuje uništenje samih odanih vjernika.

Oh to Britansko carstvo!

Pobjedom, dakle, Ujedinjenog Kraljevstva nad kontinentalnom Europom pred kraj

takozvanog „Sedмогоdišnjeg rata“ London je isplivao u Pariškom miru u veljači 1763. kao nominalni glavni grad de facto svjetskog pomorskog carstva, ne britanske monarhije tog doba, već privatne financijske organizacije znane kao Britanska istočno indijska tvrtka. Takvo je bilo imperijalno tijelo u razdoblju nakon 1763. kojim je lord Shelburne upravljao a on je ustvari u to vrijeme bio neka vrsta glavnog upravitelja interesa tvrtke, upravitelj s pomoćnim osobljem i nasljednicima kao što su bili Jeremy Bentham

Britanskog Ministarstva vanjskih poslova [‘Foreign Office’-a], Benthamov stvor lord Palmerston i Edward Albert, Princ od Walesa, a svaki od njih igrao je svoju ulogu u pokretanju svih povijesno najodsudnijih karakteristika Britanskog carstva u rasponu od 1763. do danas.

Nakon pobjede SADa, vođenih američkim Predsjednikom Abrahamom Lincolnom, nad lord Palmerstonovom Konfederacijom i londonsko-habsburškim meksičkim marionetama, i nakon toga integracijom SADa kao ujediniog teritorija kontinentalnog suverena unutar svojih granica, glavna briga britanske imperijalne politike bila je zaustaviti širenje globalnih strateških posljedica (kao što su veliki sustavi transkontinentalnih željeznica) Lincolnove pobjede na Euroazijskom kontinentu.

U skladu s tim niz velikih ratova i srodnih sukoba orkestriranih od Londona, koji su pokrenuti pod pokretačkom silom djelovanja Edwarda VII, prvo kao Princa

od Walesa a zatim kralja, stvorili su okolnosti za rat Japana u razdoblju od 1895. – 1945. s Kinom, osvajanjem Koreje, Rusko-japanskim ratom, pa time ako itko drugi, onda upravo Britanija a ne Njemačka snosi „čitavu odgovornost“ za prouzrokovanje 1. svjetskog rata. Stvorila je Mussolinijeve i Hitlerove diktature i njihove ratove, i ponovo preuzela kontrolu nad vodećim financijsko-političkim silama samih SADa u vremenu od smrti Predsjednika Franklina Roosevelta sve do sadašnjeg časa.

Tako je bivši Premijer Tony Blair radio da bi uvalio SAD u glupi rat osmišljen prijevarom uz pomoć „seksepilnog“ izvještaja i uz pomoć [tajanstvene] smrti dr. Davida Kellyja koji je razotkrio Blairovu prijevaru. Tako su ustvari britanske kupljene duše, ustvari izdajnički gđa i gđin Lynne Cheney surađivali u zajednici s Blairovom vladom da bi nasamarili Senat SADa u pokretanje novog, dugotrajnog rata, uništavajući same SAD u luđačkim pothvatima u jugozapadnoj Aziji.

Svoju vlastitu vrstu protuameričke strategije ratovanja Britanski imperijalizam nazvao je „geopolitika“. Britansko carstvo obično ne sudjeluje u samom ratovanju, no kojiput vidi stavljanje vlastitih trupa u opasnost i na metu napada kao nužnu cijenu koju treba platiti da bi nasamarili često politički glupe američke vođe. Inače, općenito, britanski sustav radije voli namamiti svoje ciljane žrtve u ratove jednih protiv drugih, baš kao što je Premijer Tony Blair bacio britanske čete i dr. Davida Kellyja u vatru kao dodatnu mjeru da bi namamio SAD pod Bushem i Cheneyjem u dugotrajni beskorisni rat kojim su SAD same sebe praktički uništile financijski i inače, u avanturističkoj ludoriji u jugozapadnoj Aziji.

Carstvo koristi monarhiju (barem sve do današnjeg dana), no ipak bit carstva nije u monarhiji već u društvenoj formaciji poput sluzave plijesni okupljenoj oko financijsko oligarhijskog modela poput mletačkog koji je nastao poticajem Mlečanina Paola Sarpija, kao anglo holandska liberalna financijska oligarhija.

Unatoč tome i stavivši kojekakve Blairove Londona u stranu, nije britanska monarhija niti izabrana vlada u Ujedinjenom Kraljevstvu ta koja vlada carstvom. To je globalna formacija poput sluzave plijesni znana kao anglo holandsko liberalna financijska oligarhija i ona je sada globalno uvriježena financijska oligarhija, veoma slična u bitnim elementima lombardskom bankarskom sustavu 14. stoljeća kojeg su Mleci stvorili, 'hedge' fondovi srednjovjekovnih starih vremena, koji su potopili cijelu Europu u dugotrajni „Novi mračni vijek“ tog stoljeća.

Razlika između Novog mračnog vijeka 14. stoljeća i sada je ta što su današnju heteronomnu oligarhiju liberalno osmislili u tradiciji mletačke Nove stranke, liberalne stranke koju je Palo Sarpi utemeljio i koji je bio autor svakog modernog liberalizma kojeg možemo pratiti od srednjovjekovnog iracionalizma Williama od Ockhama.

To je oligarhija koja si je sad dala u zadatak uništiti svaki privid suverene države nacije na ovom planetu kao što to radi pomoću takvih sredstava kao globalne, masovno ubilačke, neo-maltuzijanske prijevare „globalnog zatopljenja“, prijevare koje naveliko namame budale čak i naših vlastitih vladinih institucija. Svrha takvih intriga je uništenje usmjereno na ciljeve obuhvaćajući, ironično, takve ciljane žrtve kao što je integritet i institucije spektakla u dronjcima kao što je Ujedinjeno Kraljevstvo. Ta financijska oligarhija nalik na sluzavu plijesan nastojala je postići taj zli, dugonamjeravani cilj od 1776. i još žešće nakon pobjede SADa Predsjednika Lincolna, a najžešće u reakciji ispunjenoj mržnjom nakon američke pobjede pod vodstvom Predsjednika Franklina Roosevelta.

Ranije za vrijeme 2. svjetskog rata SAD su proizvele filmove za obuku za našu vojsku i druge a opća tema bila je „Zašto se

borimo“. Očividno ti poučni filmovi nisu išli dosta daleko, iako bi Roosevelt, da je ostao na životu, to ispravio i napravio kao i ja kao vojnik vraćajući se iz južne Azije [nakon zavretka 2. svjetskog rata]. Naime da je Roosevelt ostao na životu on se ne bi uvalio u nevolje koje stišču našu republiku danas.

---

1. Lekcija iz Timeja

U svom majstorskom Timeju Platon prepričava suštinu jedne povijesne posjete glavnom tijelu egipatske inteligencije. Ti su Egipćani hvalili Grke Solonovog kova ka dobre ljude no sa stanovitom, strateški odsudnom manom: "Nemate starih ljudi među vama". Mnogi od nas iz sadašnje globalno raširene europske civilizacije danas, obuhvaćajući većinu političkog vodstva navodno moćnih država predstavljaju plitkourni soj ljudi koji izgledaju kao da su se nedavno izlegli iz hermetički zatvorenog jajeta, jučer rođeni uz veoma kratku moć koncentracije koja bi osramotila zrikavca s oštećenjem mozga.

Doista današnjem plitkournom soju ljudi na visokim položajima dozivanje u pamet jučerašnjih naslovnica, koje su tada tako strasno odobravali danas im predstavlja teški napor. Nasuprot takvim plitkim ljudima s današnjih visokih položaja, upravo razvoj procesa kulture u rasponu od mnogo pokoljenja, a razvoj europske kulture premoščuje milenije, predoblikuje sklonost društva za djelovanje danas. Kao što Platonovo pripovjedanje sugerira baš u onoj mjeri u kojoj pojedini vođa društva razmatra sadašnje okolnosti kroz prizmu dugotrajnog, višegeneracijskog raspona razvoja kulture ili njenog nazadka, te države i njihovi narodi kompetentno vladaju svojom samoupravom.

Ako bismo željeli razumijeti poruku Egipćana, moramo naučiti drugu, blisku, sastavnu lekciju iz Platonovih djela koju možemo s pravom naznačiti kao protu-digitalno, analogno načelo dinamike. To načelo oživio je Gottfried Leibniz pod tim imenom, a ona je ključ kompetentne moderne znanosti. Time on imenuje isto načelo znano kao dinamis u znanosti sferne geometrije (na

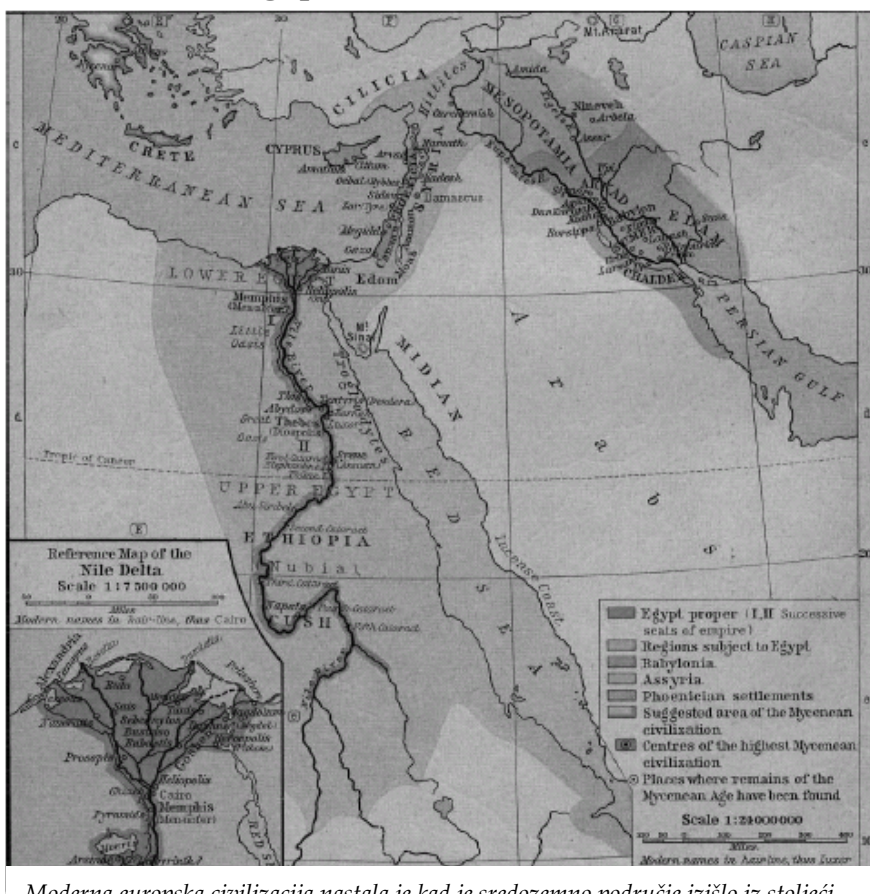
pr. astrogacije [plovdba po zvjezdama/ zvjezdanom nebu]) koju su u svoje vrijeme predstavljali Tales, Heraklit, Pitagorejci i Platonova akademija. Ona predstavlja istu znanstvenu tradiciju s koje je uspješno pokrenuta moderna europska vještina upravljana državom i moderna znanost uglavnom od strane kardinala Nikole Kuzanskog i njegovih sljedbenika kao što su Leonardo da Vinci, Johannes Kepler, Fermat, Leibniz i drugi sve do Riemanna, Vernadskog i Einsteina. Taj pojam vrste anti-digitalnog, analognog načela zvanog dinamika ustvari je veliko načelo o kojem je pok. Albert Einstein govorio sljedeći trag kompetentne moderne znanstvene metode Bernharda Riemanna do njenih temelja u Keplerovom jedinstveno originalnom otkriću univerzalne gravitacije.

Europska kultura koja se rodila kao europska sa svojim izričitim, dobro znanim odlikama u vrijeme pred skoro 3,000 godina bila je izričita kulturna formacija iako često praćena unutarnjim konvulzijama. Ta formacija imala je dvije vodeće, uzajamno kontradiktorne odlike od odsudne važnosti u našoj potrazi za potrebitim uvidom u tešku krizu koja pritišče cijeli planet danas.

To ironično svojstvo razvojnog raspona unutar te civilizacije, od drevnih vremena do danas, ključ je svakog djelotvornog poimanja prirode sadašnje opasnosti nalik na lavinu, kojom kriza globalnog općeg raspada svjetske civilizacije ruši sve pred sobom, kao i poimanja koji lijek uzeti protiv toga. Umjesto gledanja na povijest kao kartezijsku kinematičku igru vrste biljara, moramo gledati na tu povijest od gotovo 3,000 godina kao jedinstven, dinamički skladan proces uzastopnih kvalitativnih promjena, čiji političko strateški izraz je u zadnje vrijeme postao ovo što grubo zovemo „geopolitika“. Shvatiti prirodu i lijek današnje opasnosti krize globalnog raspada posao je koji treba ostaviti „starim ljudima“, ili onim mlađim ljudima koji su asimilirali iskustvo promjena koje premoščuje mnoga

Prikaz 1

Delta Nila 1450. g. pr. Krista

Moderna europska civilizacija nastala je kad je sredozemno područje izišlo iz stoljećima dugog mračnog vijeka, oko 700. g. pr. Krista, kad su pomorske sile Egipta (na pr. Cirenaika), Jonjani i Etruščani sklopili savez protiv Tira

prethodna pokoljenja. Da bismo shvatili izazov kojeg SAD sada trebaju prihvatiti, moramo slijediti tragove stvarne prošlosti bitnih sastojaka geopolitičke krize unatrag gotovo 3,000 godina, od posljedica Trojanskih i Peloponeskih ratova.

Da bismo našli lijek za sadašnju opasnost cjelokupnoj civilizaciji—bez dopuštanja ikakvih iznimki, moramo početi obraćajući pozornost na predhistorijske izvore načela pomorske kulture, koji su bili prevladavajuća odlika evolucije današnje globalno rasprostranjene europske civilizacije, od prije više od 3,000 godina do sadašnjih trenutaka nasrta globalne krize raspada.

Početak Europe

Europska civilizacija, kakvu smo poznavali, nastala je u sadašnjem znanom obliku unutar-njeg kulturnog iskustva u doba kad je

sredozemno područje izišlo iz stoljećima dugog mračnog vijeka, oko 700. godine prije Krista, kad su pomorske sile Egipta (na pr. Cirenaika), Jonjani i Etruščani sklopili savez protiv Tira. Da bismo shvatili europsku civilizaciju i što povijest te civilizacije znači za čitav svijet danas, moramo, takoreći, nastaviti priču od barem tog vremena.

Još ranije, pred oko 20,000 godina svjetska civilizacija izronila je iz razdoblje od po prilici 200,000 godina Ledenog doba, koje je uvelike označilo

sjeverne hemisfere obiju Amerika i Euroazije u tim prošlim vremenima. Za vrijeme tog zamrznutog razdoblja najnaprednije kulture bile su preoceanski migranti. Isto je tako bilo u području Indijskog oceana te sve što se pojavilo uz sredozemnu obalu pred zadnjih 5,000 godina ili više. Najznačajnija odlika tih preoceanskih kultura bile su njihove migracije u povoljno godišnje doba, u očevidno flotilama veslačkih jedrenjaka, svaki od njih nezamjetno različit u načelu od naših slika srednjevjekovnih vikinških lađa, ili od Kristofora Kolumba u 1492. i njegovih flotila korištenih kao što bismo mi koristili flotilu svemirskih brodova na nuklearni pogon s ljudskom posadom putujući s interplanetarne baze na Mjesecu na Mars.

Najznačajnija kulturna odlika tih društava je nasljeđe astrogacije to se odražava u dnevnim kalendarima raznoraznih kultura i u egipatsko pitagorejskoj znanosti sferne geometrije, koja je korijen znanstvene metode Talesa, Heraklita i Platona a o njoj [toj metodi] su ovisila najveća znanstvena dostignuća europske civilizacije.

U tim vremenima na primjer prijelaz takve flotile od obala Europe do Karipskog mora bio bi reda veličine i duž krivulje utrošenog vremena prve velike plovidbe otkrića Kristofora Kolumba, utrošeno vrijeme koje je Kolumbo računao na osnovu tradicije Zemljinih mjerenja drevnog Eratostena, budući da su krugovi oko kardinala Kuzanskog to znanje oživjeli i obogatili, a njegov testament nadahnuo je Kolumba na usvajanje te preko-atlantske misije.

Dok se veliko topljenje glečera odvijalo od oko 17,000. g. prije Krista do oko drugog milenija pr. Krista, te migracijske pomorske kulture uspostavile su naseobine na mjestima koje današnji arheolozi otkrivaju duž sredozemne obale. Rast europske civilizacije u Europi i sjevernoj Africi i dijelovima zapadne Azije imao je kroz više od tisuću godina, u razdoblju koje je dopiralo sve do događaja o kojima su Homerovi epovi pisali, prije nego što je Sredozemlje izronilo iz dugog mračnog vijeka, odliku pomorskih kolonija, čija glavna odlika bili su obalni gradovi utvrđeni protiv neprijateljskih sila koje su imale svoje korijene u relativno nazadnijim kulturama u unutrašnjosti kopnenog područja.

Suprotno uglavnom glupavoj dogmi početka civilizacije uz riječne obale, stvarni neto napredak ljudske kulture u cjelini imao je središte, preko stotine tisuća godina i više, u razvoju tih preoceanskih pomorskih kultura, s osnovicom u razvoju primjene astrogacije, te se preselio u stalna obalna pomorska naselja, kao u Sumeriji, a zatim je prenosio civilizaciju uzvodno uz rijeke u unutrašnjost. To je bio proces, koji je odredio prednost pomorskih kultura pred onima u zemljama bez izlaza na more, sve dok

Prou veliku plovidbu otkrića 1492. g Kristofer Kolumbo je razradio na osnovu tradicije Zemljinih mjerenja drevnog Eratostena, a krugovi oko kardinala Nikole Kuzanskog to su znanje oživjeli i obogatili.

pobjeda Predsjednika Lincolna nad zavjerom Konfederacije lorda Palmerstona nije postavila Sjedinjene Države kao kontinentalnu suverenu zemlju unutar svojih granica, od jednog oceana do drugog. Do toga je došlo pod snažnim utjecajem razvoja teritorija SADA koristeći djelatnosti ovisne o funkcioniranju sustava transkontinentalne željeznice.

Nastanak strateške pomorske suradnje Egipta (Cirenaike), Etruščana i Jonjana obilježio je rođenje europske kulture, gotovo homerskim načinom, kao što se to može retrospektivno vidjeti danas. Da bi se razumjelo sve što ima stratešku važnost kroz oko 3,000. godina prošlosti do danas, ova odlika početka, evolucije i slijeda nakon rođenja specifično europske kulture, predstavlja osnovicu znanja po kojem se pravi državnici razlikuju od prevladavajuće klase uobraženih, političkih i strateških neukih osoba danas.

Europa : nutarnji sukob

Iako je Sumerija stvorena kao kolonija pomorske kulture Indijskog Oceana, koja nije bila ni europska ni autohtona za ljude tog mjesta, proces moralne degeneracije unutar razvoja Mezopotamije usmjerava pozornost na usporedivu korupciju koja je nadrla u razvoj grčkog i helenističkog korijena europske civilizacije u njenoj globalno rasprostranjenosti cjelokupnosti.

U slučaju Sumerije i kasnije, degradacija statusa seljaka koji su radili uglavnom u navodnjavanim krajevima, otišla je od slobodnog statusa zakupnika zemlje za obrađivanje do unajmljenog sluge pod knutom [vrsta biča] u Seljučkom ropstvu. Proizvodne moći radne snage opetovano su se srozavale pod učinkom rastuće „globalizacije“ svjetske proizvodnje danas i fizičko-ekonomskim učinkom društvenih promjena zbog takve prakse. Slična se degradacija dogodila kad je veliki Bagdadski kalifat, koji je postao središte bogatstva i mudrosti tijekom mračnih dana moralnog propadanja Rima i Bizanta, također počeo propadati u vrijeme nakon smrti Karla Velikog. To propadanje bilo je, ponovno, posljedica tlačenja seljaka pod ugnjetavačkim, oligarhijskim režimima.

Iskustva Mezopotamije bila su tipičan primjer raširenijeg problema. Tipičan primjer problema je tema iz Eshilove *Prometej* trilogije², a taj je specifični problem, kao načelo u cijeloj europskoj povijesti od drevnih do modernih vremena, obradio Friedrich Schiller u svojim predavanjima povijesti u Jeni. Schiller je problem iz *Prometej* trilogije izrazio u novijem obliku kao problem suprotnog stajališta Solona Atenjanina od Likurga iz Sparte³. Istu građu obradio je i

---

² Herbert Weir Smith, ph.D., *Aeshylus with an English Translation*, (Cambridge, Mass.: Harvard University Press. Vidi također *Grčke tragedije / Eshil, Sofoklo, Euripid* ; prijevod Bratoljub Klaić...[et al.] ; (Zagreb : Hena com, 1998.)

³ *Friedrich Schiller, Poet of Freedom* [Pjesnik slobode], sv. 2, (Schiller Institute: Washington D.C., 1988.).

sicilijanski historičar Diodorus Siculus⁴, a dodirnuo ju je i Herodot⁵. Problem je sljedeći.

Dobra strana migracije ljudi pomoraca na područja kao obalna naselja Sredozemlja bila je ta što su te pomorske kulture utjelovile istinske temelje razvoja pravih znanstvenih saznanja, kao i fizičku dobrobit društvu, po glavi, koja proizlazi iz razvoja i primjene tog znanja. No, kao što Diodorus opisuje legendu Olimpije, moć vladanja koju je znanost pružila baštinicima velikog pomorskog kulturnog nasljeđa, postala je način na koji je zloraba znanosti na taj način često dovela do izopačenja i postala tako u biti oruđe oligarhijske klase koja je srozala uvjete života podanika na razinu ljudske stoke, kao na pr. od tiranije parazitskih, 'hedge' fondova i prijevara takvih zlobnih nametnika našeg vremena.

Sklonost prema čistom, sotonskom zlu, koje su oligarhijski sustavi, kao Delfski kult Likurgove Sparte, promovirali Eshil je opisao u preživjelom fragmentu svoje *Prometej* trilogije. Bit zla, koji je oligarhizam, još i danas ima izraz u prijašnjim oblicima kmetstva i ropstva, kao i kod kulta poklonika Sunca i protivnika nuklearne energije. Taj se kult javio kod „68aša“ u razadoblju od 1971. – 1979. a najviše je izražen u prevarantskim doktrinama koje povezujemo s Malthusom i bivšim američkim Podpredsjednikom Al Goreom i njegovom prijevarom „Globalnog zatopljenja“.

Kad se ljudima dopusti otkrivanje zakonitosti uporabe „vatre“, ti ljudi i žene ne će nikad pristati biti robovima.

---

⁴ *Diodorus Siculus*, sv. 1 i 2, Loeb Classical Library (Cambridge, Mass.: Harvard University Press 1933.

⁵ *Herodotus: The Histories* (London: Penguin Books Ltd., 1996.). Vidi također *Herodot: Povijest*, biblioteka: GRČKI I RIMSKI KLASICI izdavač: Matica hrvatska, Zagreb, 2007.

Stoga, sva civilizacija globalno proširene europske kulture danas ima u biti osovину u velikom sukobu dviju, glavnih vodećih sila unutar europske kulture u cjelini. Na jednoj je strani pojam da su svi ljudi i žene stvoreni na sliku i priliku Stvoritelja svemira, i time privrženi njegovanju uporabe, za sve nacije i ljude, čovjekovih moći otkrića onih velikih temeljnih zakonitosti tijela znanosti koje ima svoj povijesni korijen u načelima astrologije. S druge strane je oligarhijska struja koja zlorabi sredstva znanosti kao moć oligarha kojom drže mase čovječanstva u okovima neznanja i time ih zatvaraju poput životinje u tor neznanja praktički kao robove kao što to Eshilov sotonski Zeus u Okovanom Prometeju propisuje.

Britansko (t.j. "Brutalno") carstvo u svim svojim aproksimacijama, svojim stvarnostima i imitatorima ustvari je takav pro-sotonski oblik oligarhijskog načina života. Uporaba tehnoloških prednosti relativnog monopola na pomorsku vještinu i moć, da bi se čitave države i narode svelo na položaj robova anglo-holandskih liberalnih pokušaja iskorištavanja pomorske premoći.

Ta je strast najjače žudila za svojim vrhuncem unutar stvarnog Britanskog carstva od veljače 1763. a odraz toga vidi se u odlučnosti, od tog časa, da smoždi raniji gospodarski i srodni razvoj, i slobodu engleskih kolonija u Sjevernoj Americi. Porazom izdajničke britanske marionete, Konfederacije, od strane vlade Predsjednika Abrahama Lincolna i daljnjim uspjehom Američke republike tijekom 1870. – 1880., požuda za uništenjem utjecaja kojim je taj američki utjecaj zračio [na druge zemlje] postala je sve jačom vatrom strasti anglo-holandske liberalne financijske oligarhije sa središtem u Londonu i njenih grabežljivih robovlasničkih klasa.

Kao što britansko promicanje te predložene „kule babilonske“ zvane „globalizacija“ potvrđuje danas, to carstvo je spremno pobiti više od pola svijeta svojim neo-maltuzijanskim mjerama „globalizacije“ i kampanje „globalnog zatopljenja“, čak i svesti stanovništvo planeta s više od 6 milijardi na

manje od jedne, da bi iskorijenilo nasljeđe utemeljenja Američke republike i takvih američkih Predsjednika kao George Washington, Abraham Lincoln i Franklin Roosevelt.

---

2. Besmrtni sukob

Niti čovjekoliki majmuni niti bilo koji drugi životinjski rod nisu sposobni ostvariti vrstu napretka potencijalne relativne gustoće napućenosti, po glavi i po četvornom kilometru, koju je ljudski rod ostvario. Niti je ijedan rod životinja sposoban iskazati vrstu čistog, sotonskog zla—masovno umorstvo desetaka milijuna—koje su imperijalni maltuzijanizam i njemu slični proizveli, kao pod režimom Adolfa Hitlera, kojeg je postavila i pokrenula uglavnom londonska financijska oligarhija, čije je središte počivalo u Montagu Normanovoj Bank of England. U najstrožem smislu, nijedan životinjski rod nije sposoban stvoriti kulturu.

Kultura, tako naznačena, ima dva glavna vida. S jedne strane kultura, koja se odražava kao kultura jezika, naročito u istinskim Klasičnim oblicima glazbe, drame i poezije, i u znanosti, snažniji je i svojstven izraz u prirodi od svake političke vlade. Istovremeno urođene stvaralačke moći ljudi i žena, dopuštaju čovječanstvu moć da se služi svojevoljnim promjenama odlika svojih kultura i svojih vlada.

U časnoj teologiji i znanosti mi mislimo o čovjeku kao zdanju besmrtnosti u kraljevstvu istovremenosti vječnosti. Tijelo umire ali odlika uma koja dijeli čovjeka pojedinca od i stavlja ga iznad smrtnih životinje, živi dalje kroz svoje stalno mjesto u djelotvornom kontinuitetu ljudske kulture. Drugim riječima, učinci koje razvoj kulture utjelovljuje u živom ljudskom umu žive i dalje imajući odlike u skladu s pojmom osobnosti, nakon što je tijelo umrlo.

Rafaelova "Atenska škola (1509.-1510.) prikazuje "besmrtni sukob" republikanske koncepcije Čovjeka (Platon – sredina- lijevo) i oligarhijskog načela (Aristotel, sredina- desno), gdje taj sukob traje već milenijima.

To nam je razvidno kad ispitujemo znanost s naročito podesnog stajališta kojeg, u fizikalnoj znanosti, predstavlja slijed Talesa, Heraklita, Pitagorejaca i Platona. Kad uzmemo također u obzir revolucije primjene tehnike, koje su skupina učinaka čiji odraz vidimo u sadašnjem načinu života, onda raspoznavamo da društvo reagira na te stečevine znanja i okolnosti i metode primjene u životu, i to čini na način koji ustvari znači da mi živi djelujemo na osnovi umova oblikovanih okolnostima koje su naši prethodnici stvorili.

Stvaralački vid uma ljudskog pojedinca, koji se ne pojavljuje ni kod jednog drugog živog stvorenja, izražava se kroz funkcije biološki određene osnovice znanja i stvaralačkih postupanja. No povijest civilizacije ukazuje da ljudski um također izražava prikladnost biološke podloge ljudskog umnog ponašanja za više načelo u svemiru koje nijedno drugo živo biće ne posjeduje. To određuje urođenu svetost i stanovitu besmrtnost ljudske ličnosti. Upravo taj smisao ljudske prirode i njenog poslanja određuje pravu civilizaciju.

Stoga taj pojam istovremenosti vječnosti pojašnjava razliku između nasljednosti životinje i kulturno određene nasljednosti osobe u povijesnom razvoju društva. To je ispravno značenja, u primjeni, „Europske

civilizacije“. U biti to znači, kao što Schiller obrađuje suprotnost Solona i Likurga, da je europska kultura sa svojim svojstvenim nutarnjim sukobom, osebujni oblik civilizacije, čija je sadašnja djelotvorna odlika po prilici 3,000 godina stara i koja je u biti proizvod međusobnog djelovanja drevnih europskih pomorskih kultura na razvoj stalnih kopnenih naseobina tih pomorskih kultura i njihov daljnji utjecaj na razvoj kopnenih područja bez morske obale. To znači, da bismo prouzročili nužni učinak promjene u kulturi danas, moramo izravno djelovati na bitne odlike tog nama danas danog nasljeđa.

Razmatrajte to kao što američki građanin odgojen u duhu Franklin Rooseveltovog nasljeđa vidi cijeli svijet danas. U tu svrhu obratimo sad svoju pozornost na važne posljedice opisane u dva nedvna članka objavljena u EIR-u, „Analogno, digitalno i transcendentno“ Sky Shields-a, *EIR* Vol. 39, br 1 (4. siječnja 2008.) i moj vlastiti „Što je ljudski um?“, 11. siječnja 2008.

Spoznaja i ekonomija

Sferna geometrija izražena kao proizvod velikih drevnih pomorskih kultura sredozemnog područja, kao što su

sljedbenici Talesa kao Pitagorejci i Platon, proizvod je drevnih preookeanskih pomorskih kultura, što danas znamo iz raznih, važnih metoda konstrukcije. To je jedini kompetentni način znane europske znanstvene prakse, drevne i moderne, oblikovane i pokrenute uglavnom od Nikole Kuzanskog, velikog preteče Leonarda da Vinci, Johanna Keplera i drugih. To je izvor različitosti europske znanosti od njenog glavnog protivnika, oblika sofistrike koju povezujemo, najznačajnije, s Euklidom i poslije toga s njegovim kasnijim sljedbenicima, i njegovim izopačenim predstavljanjem geometrije.

Taj sklop različitosti izražava se najsužetije sadašnjom popularnosti lažne doktrine digitalne matematike i, u ozbiljnom znanstvenom radu, nužne uporabe analognih metoda vrste koju povezujemo s Leibniz-Bernoullijevim pojmom univerzalne fizičke zakonitosti na osnovi lančanice (krivulje lanca).

Ključ razumijevanja toga je prepoznavanje da su oslon na digitalno računalo, radije nego analogne funkcije, u znanstvenom pronalazačkom radu i njegovoj primjeni ustvari đavolski zla posla.

Karakteristična funkcionalna razlika koja dijeli čovječanstvo od svih nižih oblika života je funkcija onih stvaralačkih moći ljudskog uma čije se svojstvene izraze može predstaviti samo posredstvom analognih funkcija, a nikada digitalnim jednadžbama. Stoga, prava doktrina zla, koju sotona poučava ima oblik te proklete prijevare znane kao „2. zakon termodinamike“.

Sam svemir je već sam po sebi stvaralački. Naše Sunce stvorilo je Sunčev sustav sa sastojcima koji nisu postojali unutar samog Sunca. Zvijezde rađaju zvijezda, nove (nova = novonastala zvijezda) i supernove. Život izvire djelovanjem moći koja ne postoji u domeni neživih stvari. Stvaralačke moći ljudskog uma, koje ne postoje ni u jednom obliku pukog životinjskog života, usporediva je različitost. Svemir i čovječanstvo su iste prirode, stvaralačke.

Zapazimo onda da nijedna zakonitost prirode nije bila nikad otkrivena digitalnim metodama već samo kroz oblike umnog rada čiji se jedinstveni izraz nalazi u obliku analognih funkcija, t.j. u obliku univerzalnih fizičkih zakonitosti, kao što je Kepler jedinstveno bio pronalazač univerzalne gravitacije.

Razliku uloga digitalnih i analognih funkcija matematičke fizike naznačuju neo-kartezijanske prijevare koje su širili prevaranti 18. stoljeća kao što su de Moivre, d'Alembert, Euler, Lagrange i njihovi sljedbenici 19. stoljeća kao Laplace, Cauchy, Clausius, Grassman, Kelvin i luđak Ernst Mach, kao i Bertrand Russell, najgori od tog ološa, i njegovi poklonici kao prevarant profesor Norbert Wiener i John von Neumann, te kao praktički svaki živući, ovjereni statističko-ekonomski prognozer zadnjih 58 ili više godina.

Zakonitost prirode javlja se samo, kao što su Nikola Kuzanski, Kepler, Fermat, Leibniz i Riemann i drugi, predstavili taj slučaj, i to u obliku kojeg je Leibniz nazvao infinitezimalno, a Kepler tako definirao univerzalnu zakonitost gravitacije.

Niži redovi postojanja određeni su višim. Tu činjenicu uveo je natrag u tijelo znanja moderne europske civilizacije Nikola Kuzanski svojim raspoznavanjem pogrešnog Arhimedovog nadanja da će zakrivljenost kruga definirati u dubljem smislu digitalnom metodom kvadrature. Univerzalna gravitacija nije, dakle, sadržana unutar orbite već djeluje univerzalno stvarajući zakrivljenost. To prevladava na takav način, kao što Kepler, Fermat, Leibniz, Jean Bernoulli, Bernard Riemann, V.I. Vernadski i Albert Einstein ističu tu činjenicu da suprotno izričitom lažnom tumačenju Eulera zakonitost univerzalnog djelovanja je infinitezimalna u točno određenom smislu da nema intervala tako malog gdje gravitacija ne bi učinkovito djelovala kao zakonitost promjene unutar te domene.

Odatle proizlazi postojanje recipročnog odnosa između pravovaljano definiranih analognih funkcija i univerzalnih fizičkih zakonitosti, prikladnost čiju nazočnost digitalni načini obrade aksiomatski spriječavaju da se pojavi.

Navedeni Sky Shieldsov i moj uradak o tom predmetu imaju takvu specifičnu važnost ovdje. Stoga, izopačenje znanstvene prakse na razinu digitalne fantazije isključuje svako poimanje stvarnih zakonitosti svemira u vidu takvih načina obrade. U tome leži uništenje mozga prouzrokovano računalskim ubojitim igricama i sličnim drugim obuhvaćajući i mnoge igre koje stariji potiču kod djece.

Taj problem, kao što sam ga ukratko opisao izraz je iste opasnosti za čovječanstvo od sofisticke tradicije delfskog kulta Apolona-

Dionizija općenito, i zabrane otkrića takvih univerzalnih fizičkih zakonitosti kao što je „vatra“, koju je naredio sotona znan pod svojim drugim imenima, olimpski Zeus.

Baš je potiskivanje učinkovitog znanstvenog napretka u ulaganjima u znanstvene zakonitosti razvoja osnovne gospodarske infrastrukture i fizičke produktivnosti društva po glavi i po četvornom kilometru, natovarilo cijeli svijet sadašnjom novom opasnosti naglog srozavanja čitavog čovječanstva diljem čitavog planeta u mračni vijek strahovito gori od bilo kojeg poznatog iz zabilježene prošlosti ljudskog postojanja do danas.

To je današnji britanski problem, bolje rečeno „brutalni“ problem.